

Cartes

Agraïment a Clínica Girona i a l'Hospital Josep Trueta
Assumpció Cabanes Rubio. Banyoles.

Sóc una pacient d'hemodiàlisi de la Clínica Girona i volia agrair infinitament el tracte que rebo així con la professionalitat de tot el personal del centre.

Tres dies a la setmana he d'anar una mitjana de 4 hores a fer la sessió, i tot i que és una rutina una mica empipadora, el personal del centre fa que sigui una estona en la qual em sento acompanyada, estimada i molt, molt ben cuidada. Com a conseqüència de la malaltia vaig tenir un incident i vaig haver d'ingressar a l'hospital Josep Trueta per una operació al canell. Les coses es van complicar bastant i tant el departament de traumatologia i reanimació, com sobretot el d'hemodiàlisi, em van ajudar i van lluitar perquè tot sortís be. Són unes persones increïbles que es caracteritzen per la seva professionalitat i estimació amb què tot el personal sanitari (zeladors, infermers/es, metges...etc) tracten tant els pacients com als familiars fent que un malalt se senti com a casa.

Moltíssimes gràcies per la vostra feina i per ser com sou.

Llançà
Carme Soler i Sala. Llançà.

Tinc 50 anys i en fa 50 i nou mesos que estiujejo a Llançà. També hi passo l'hivern sempre que puc, perquè el paisatge altempordanès no té color. El meu avi hi va construir un xalet davant el que ara és l'Ajuntament, quan mon pare tenia només 5 anyets, així que la cosa ve de llarg.

Doncs el fet és que aquest estiu està essent un dels millors que jo recordo. Malgrat la crisi, l'Ajuntament organitza activitats diàriament, totes d'allò més engrescadora. Tast de vins combinat amb concerts, espectacles a carrers i places (Festival la claca), mercats artesanals, sardanes, activitats esportives per a grans i petits on accedir amb total gratuïtat i d'altres organitzades per diferents agrupacions, a preus molt assequibles: caiac, esnorquel, vela! Aviat la Fira de la cervesa artesanal, al setembre la Fira del Mar. Sumant això al fet que han ordenat els espais d'accés del surf que ja no molesten els banyistes del port, no queda més que felicitar la gent que governa aquesta vila que tant estimo.

Als senyors Nuxu Perpinyà i Ramon Grau
M. Carme Ribas i Mora. presidenta dels Amics dels Gegants de Girona.

Malgrat no he escrit cap carta a aquests senyors, passo a contestar la que em varen adreçar l'1 de Juny del

2013:

1r. Negar que per part dels comissaris s'hagi fet tot el possible, com diuen, perquè els gegants de Xavier Cugat i la Musa hi fossin. No recriminem que no hagin comptat amb nosaltres, la història cadascú l'entén a la seva manera, això sí, en cas d'haver-hi estat, dir que són quatre els nostres gegants i falten en Narcís i la Maria, la família va junta.

2n. Els Amics dels Gegants de Girona mai hem rebut cap carta invitant-nos a participar a la Trobada de Fires per part de Fal·lera Gironina ni cap trucada. Si mai s'ha rebut tampoc ha pogut ser retornada com diuen.

3r. No es tracta de perdre la fe com digueu; penso que aquí hi entra la ironia convidant-me, quan de sobra sabeu que per motius de salut em seria impossible complaure-us i venir al Museu.

4t. Els Amics dels Gegants de Girona no acceptem reptes públicament.

5è. Amb aquesta carta, els Amics dels Gegants de Girona donem per acabada la polèmica que mai hauria d'haver començat amb la trista carta del senyor Guadalupe (en Jaume), per tant no hi haurà cap més contesta. Fa temps que acceptem la discriminació i com hem dit abans la història és la història i no es pot canviar. Si hem fet aclariments als diaris és perquè creiem que els gironins que varen col·laborar a recuperar els gegants antics Fèlix i Àngels i fer-ne una còpia i que els capgrossos tornessin a sortir, n'havien de saber els motius.

Per acabar, voldria donar les gràcies un cop més a totes les persones, institucions, entitats, associacions i col·legis que varen estar al nostre costat en qualsevol de les nostres iniciatives i activitats, ja que sense ells tampoc hauria estat possible la nostra feina. Gràcies de tot cor. Visca Girona, Visca els gegants i bon estiu a tothom.

Per qui són les retallades?
imma garolera pagès. girona.

M'entristeix llegir el diari i veure com la Diputació de Girona paga més d'un milió d'euros a 10 assessors. Sóc diplomada en Biblioteconomia i Documentació. Vaig entrar a treballar a la Casa de Cultura a Girona, que pertany a la Diputació, per gestionar, catalogar i dinamitzar el Centre de Documentació i Arxiu Històric.

Com que el meu lloc de treball era de nova creació, van convocar la meua plaça, que va sortir publicada al butlletí

oficial. Vaig presentar un projecte i vaig passar tot el protocol amb la resta de candidats. Vaig guanyar la plaça. Il·lusionada vaig començar a gestionar la base de dades que permetria que tots els ciutadans poguessin consultar el seu fons en un futur immediat. Però el futur no va arribar. Va canviar la direcció, van arribar les retallades i van decidir tancar-lo.

Per apaivagar la meua tristesa, em van oferir una baixa de maternitat com a gestora cultural. Un cop acabada la baixa, vaig anar cap a l'atur. El que més greu em sap, és que han tancat una petita part de la nostra ciutat, un fons riquíssim, amb tot el material que ha generat la Casa de Cultura des dels seus inicis fins a l'actualitat. Per a què han servit 4 anys de feina? Per què retallen el meu sou de mitja jornada, que els suposava una despesa d'uns 14.000 euros bruts a l'any i després és gasten més d'un milió d'euros en els suposats assessors?

L'atur pujarà i el perquè

Joan Enric Carreras Mercader. Bellcaire d'Empordà.

Avui he vist una altra notícia que "han col·locat" 4.000 milions a un bon interès per la prima de risc, és el mai acabar... I posen la boca grossa quan ens diuen que l'any que ve baixarà l'atur... I jo em poso a riure, de fàstic i d'emprenyat, però em poso a riure, i no n'hi ha per menys, el primer culpable el Govern que amb diner públic omple la caixa dels bancs, i aquests que en paguen un interès del 0,5%, el "col·loquen" al 5% amb el deute, i anar fent... No necessiten fer-nos préstecs per guanyar diners, al contrari, si demanes quelcom sempre troben en el teu expedient que un dia vas tenir un sidral i ja tenim l'excusa per poder dir "no", quan fa quatre dies t'anaven al darrere per fer un canvi de cotxe, i els sidrals els provoquen ells mateixos a la més petita de canvi... I les empreses parades o liquidades precisament per manca de suport econòmic, i naturalment un 27% d'aturats, i un 56% d'aturats juvenils que mai han treballat... i tampoc treballaran... Voleu dir que no és necessària una revolta? No sé... potser sí que tenen raó quan diuen que sóc un revolucionari... però n'hi ha per menys?

Art i especulació

Jordi Pausas. París.

Carmen Cervera ha manifestat a la premsa que ja que no ha aconseguit que la capital d'Espanya li pagui per la seva col·lecció personal de pintures -després de 14 anys de préstec gratuït al Museu Thyssen de Madrid- i tot i haver obtingut temptadores i fantàstiques ofertes de Rússia, Qatar o Emirats Àrabs, ha optat per Barcelona, ja que ella assegura que es considera "com els burros: unidireccional". I posats a dir-la -tot i que costi de creure!- "reconeix que hi ha hagut converses amb Artur Mas, en les quals el president de la Generalitat s'ha mostrat entusiasmat". I per si fos poc, la seva col·lecció, majoritàriament de pintura catalana -per què el MNAC no treu del magatzem la que hi té adormida?- seria presentada el pròxim novembre amb la marca "Carmen Thyssen". El lloc escollit és el Pavelló Victòria Eugènia a la falda de Montjuïc, i el règim de lloguer estaria costejat per l'Ajuntament de Barcelona, el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). La Fira i la Caixa. L'especulació, "la marca" i la frivolitat subsegüent, s'imposen tot i el desori econòmic i les retallades a què ens trobem abocats...